

[Ministeren for Sundhedsvæsen.]

enig med det ærede Medlem paa nogle Punkter, medens jeg paa andre maa tage Afstand. Jeg tror, at det ærede Medlem vil forstaa min Stilling, naar jeg siger, at det Aar, der er forløbet, siden jeg havde den Ære første Gang at forelægge Lovforslaget for det høje Ting, ikke har været uden Betydning for mig, idet jeg i det forløbne Aar i høj Grad har haft Lejlighed til at beskæftige mig med Apotekerspørgsmaal og med Medicinfremstilling, ikke mindst i Anledning af, at der paa min Foranledning blev iværksat en betydelig Nedsættelse af Medicinpriserne. Jeg haaber derfor, at det ærede Medlem vil forstaa det naturlige i, at mine Udtalelser ved denne Forelæggelse af Lovforslaget ikke paa alle Punkter fuldt ud kan dække mine Udtalelser ved den første Forelæggelse. Fejlen, om jeg saa maa sige, er egentlig ikke min, eller rettere sagt, det er saaledes, at ogsaa jeg i det forløbne Aar er undergaaet nogen Udvikling. Hvis jeg ved forrige Forelæggelse synes at have udtalt mig stærkt imod Fabriksmedicin, tror jeg dog, at det i nogen Grad beror paa en Misforstaaelse. De Udtalelser, der kan citeres herom, gælder udelukkende den daarlige Fabriksmedicin, og derom tror jeg alle er enige: at den daarlige Medicin, lavet paa mere eller mindre obskure inden- eller udenlandske Fabrikker, ikke bør sælges til syge under Ly af den Beskyttelse, som Salg paa et Apotek i de flestes Øjne er. Folk, der køber Medicin paa et Apotek, mener nemlig, at de af Staten autoriserede Apotekere gennemgaaende handler og bør handle med sikre, gode Lægemidler. Saa fremt man giver fri Adgang her for en hvilken som helst mere eller mindre velledet Fabriks Produkter, begaar man utvivlsomt en Fejl; derom tror jeg alle er enige.

Naar det ærede Medlem udtalte, at jeg ved første Forelæggelse skulde have sagt, at Lovforslaget forrykkede Forholdet mellem det, der sælges i fri Handel, og det, der sælges fra Apoteker, kan jeg ikke være enig heri. Det ærede Medlem henviste til mine Udtalelser vedrørende den Kommission, der er nedsat for at træffe Afgørelse om, hvad der skal sælges paa Apoteker, og hvad der kan sælges i fri Handel, men denne Kommissions Arbejde berøres efter min Mening ubetinget ikke af Lovforslaget og heller ikke af, hvorvidt Lovforslaget vedtages eller ej. Kommissionen er nedsat for lang Tid siden, og dens Arbejde foregaar uanfægtet af dette Lovforslag.

Det ærede Medlem sagde saa en Ting, som ganske sikkert er rigtig, nemlig at Kontrol med fabriksfremstillet Medicin er betydelig vanskeligere end Kontrol med anden Medicin. Der er slet ingen Tvivl om, at dette er rigtigt, men paa den anden Side maa en saadan Vanskelighed ved Kontrollen i hvert Tilfælde overvindes, og jeg tvivler ikke paa, at den kan overvindes; det er dertil, vi har de sagkyndige, Apotekerne og Farmaceuterne. Det ærede Medlem tilføjede, at Kontrollen i det hele vanskelig kan give den Sikkerhed, som man maatte ønske, da det ved enhver Kontrol kun drejer sig om Stikprøver. Deri kan jeg ogsaa give det ærede Medlem Ret, men herved er i Virkeligheden intet at gøre. Naar der er Tale om Medicinportioner i Tusindvis, hvad enten det drejer sig om Flasker, Æsker med Piller eller Tabletter, kan hver enkelt ikke undersøges for sig, det er fuldkommen nødvendigt at anvende en Stikprøveundersøgelse. Men en saadan Undersøgelse er dog ogsaa af ret betydelig Værdi, thi saafremt den viser, at Præparaterne ikke holder det, de skulde, bliver man opmærksom paa vedkommende Fabriks Produkter, og naar man er opmærksom paa en enkelt Fabriks Produkter, vil man jævnlig foretage Kontrol med denne Fabrik. Jeg mener derfor, at en Stikprøvekontrol er den eneste Vej, vi kan komme ud, og tillige, at denne Stikprøvekontrol er af betydelig Værdi. I øvrigt forekommer det mig, at denne Indvending maaske mest er af teoretisk Interesse. I Praksis er der ingen Tvivl om, at en Kontrol af denne Art vil medføre, at Sundhedsstyrelsen eller hvem det er, der foretager Kontrollen, vil kunne faa et godt Overblik over, hvilke Fabrikker der laver værdifulde Produkter, og hvilke der ikke gør det, og kunne rette sin Kontrol derefter.

Det ærede Medlem indvendte mod Lovforslagets § 3, at den der anførte Opgivelse af Salget er for ubestemt, idet der i Paragraffen staar, at saa vidt der sælges over et vist Beløb af disse Fabrikkers Produkter, skal det indberettes. Jeg mener, at det er en praktisk Fremgangsmaade; thi saafremt et eller flere Apoteker kun sælger for 10 Kr. eller for 20 Kr. af disse Produkter, er der ingen Grund til, at der skal sendes Meddelelse til Sundhedsstyrelsen herom. Jeg ved ikke, hvor man vil sætte Grænsen. Man kan jo sige, at for saa vidt der ikke sælges for over 100 Kr., har det ingen Interesse at faa Meddelelse derom, men for saa vidt det drejer sig